

Ignė Zarambaitė

Ilustravo
Greta Alice

Mažoji Berta

Šalta žiemos diena
Ignė ir Gretė
kalbėjo Berta
krita

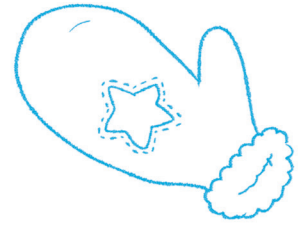
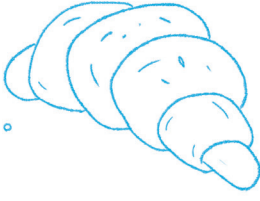
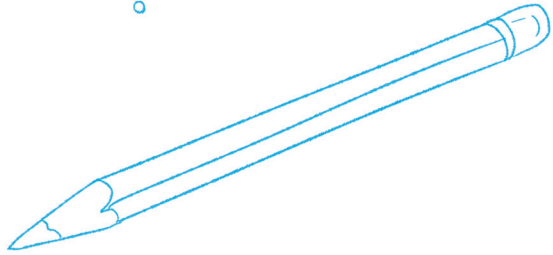
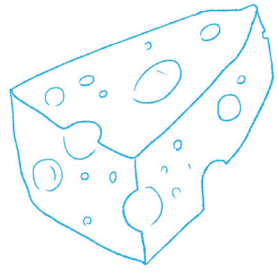
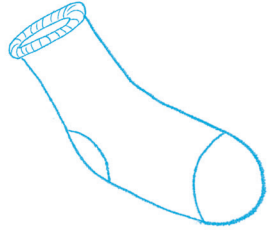
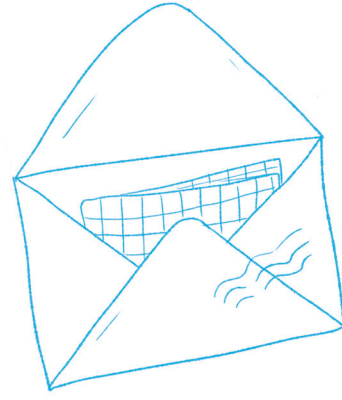
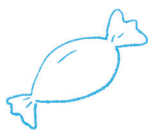
Tai buvo pati
žiemiškiausia diena.

Buvo gera.
Šilta viduje.

Lindrikuini
Ant stalo

Lindrikuini
Muo st

*Mažoji
Berta*

Knygos sukūrimą remia Lietuvos Kultūros taryba

Bibliografinė informacija pateikiama Lietuvos integralios
bibliotekų informacinės sistemos (LIBIS) portale ibiblioteka.lt

© Tekstas. Ignė Zarambaitė, 2025

© Iliustracijos. Greta Alice, 2025

© Leidykla „Nieko rimto“, 2026

ISBN 978-609-441-974-4

Ignė Zarambaitė

Greta Alice

Mažoji Berta

Vilnius
2025

Turinys

Mažoji Berta	7
Gaisrininkas ir papūga	II
Pelē kaip lėlė	20

<i>Vēl gatvėje</i>	31
<i>Angelas sargas</i>	39
<i>Bibliotekininkē</i>	44
<i>Kūčios</i>	52
<i>Pašto pelē</i>	63

Myliu
Tave
Mama
♥

Mažoji Berta

Niekas negali pasakyti, kada pasaulį išvydo Berta. Dieną ar naktį? Pavasarį, vasarą, rudenį, žiemą? Saulėtas ar lietingas tuomet buvo oras? Nežino to nei tėvai, nei broliai ar seserys, juo labiau – ji pati. Berta kilo iš labai gausios pelių šeimos. Tokios gausios, kad net šeimos narių vardus sunku prisiminti, o ką jau kalbėti apie kitas smulkmenas. Bertai gimus visiems įstrigo tik viena detalė, kuri išskyrė pelytę iš kitų – ji turėjo neįprastai ilgą uodegą.

– Tai bent ilgauodegė! – kažkas pasakė, ir jai akimirksniu prilipo ši pravardė.

Nors tėvai tolimos giminaitės garbei pavadino ją Berta, vardas pasirodė esąs per sunkus ir greitai sunyko. Šeimoje ji buvo Ilgauodegė, ir tiek. Taip kaip vyresnysis brolis Ausylus, jaunėlė sesuo Šnoputė, vidurinis Putlius, dar Aštriadantis, Plikšius, Ilgaplaukis, Beūsis ir taip toliau. Jos tėtis dėl žvitrų akių tapo Žvitrium, mama dėl balto puraus kailiuko – Snaige.

Berta irgi balta. Jei galėtų rinktis, mieliau

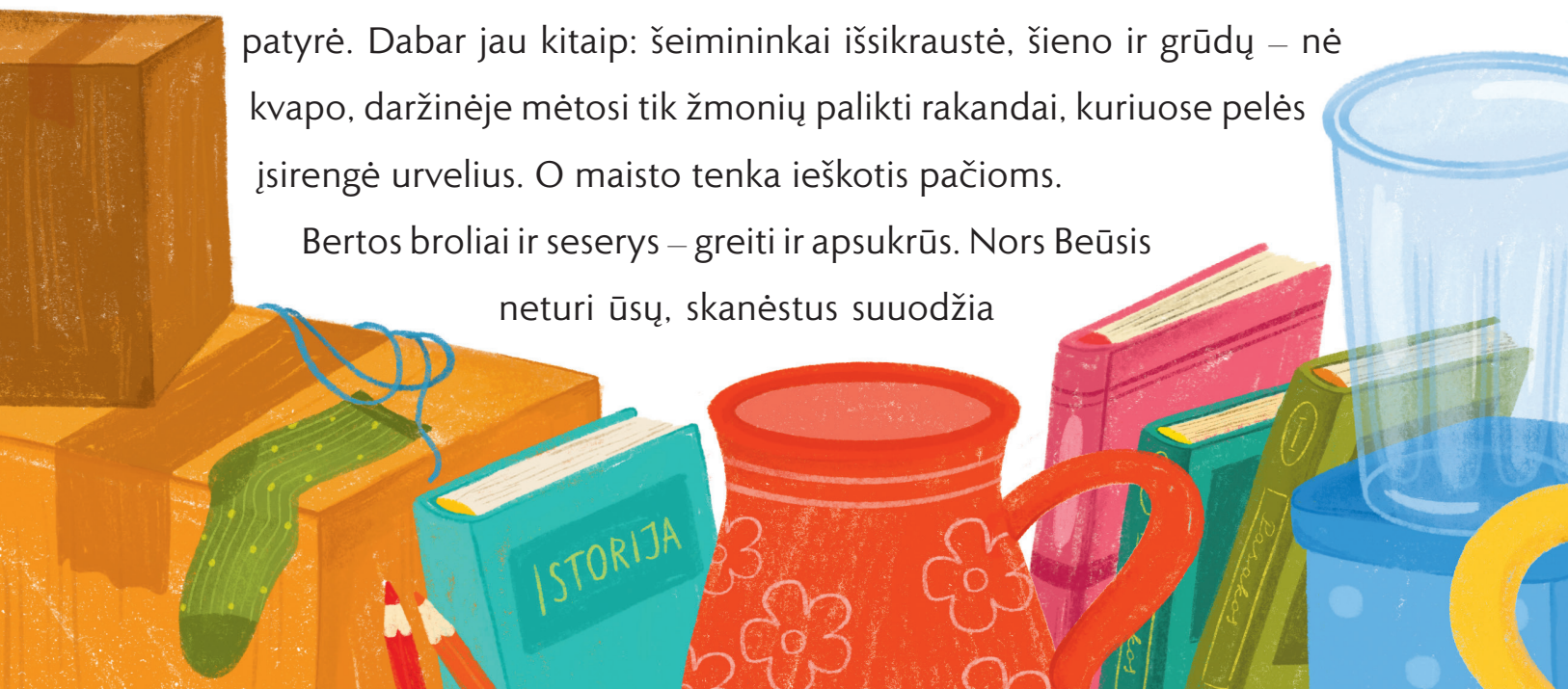
būtų vadinama Snaige, Sniege ar Pusnele, tik kiti nepaiso jos nuomonės. Kadaisė baltos pelės laikytos retenybe, mama buvo vienintelė tokia vi- same miestelyje, o dabar jų šeimoje baltas yra kas antras peliukas. Kitaip tariant, kailiuko spalva neteko reikšmės.

– Ech, Ilgauodegė bent geriau nei Beuodegė, – guodėsi pelytė.

Ateityje ji labai didžiulis būdama Berta Ilgauodegė. Ši pravardė taps jos pavarde. Apie ją sužinos daugelis šio miestelio, net viso pasaulio gy- vių! Bet iki tol dar praeis nemažai laiko...

Kol kas ji su savo šeima glaudžiasi apleistoje medinėje daržinėje mies- telio pakraštyje. Tėvai pasakojo, neva kadaisė čia buvęs tikras rojus: viduje pūpsojo kalnai grūdų ir šieno, pelės gyveno šiltai ir sočiai. Darži- nės šeimininkai buvo darbštūs ir pasiturintys ūkininkai, o jų šuo – išlepęs ir tingus, net savo maisto indeliu dalijosi su pelėmis! Deja, Berta to ne- patyrė. Dabar jau kitaip: šeimininkai išsikraustė, šieno ir grūdų – nė kvapo, daržinėje mėtosi tik žmonių palikti rakandai, kuriuose pelės įsirengė urvelius. O maisto tenka ieškotis pačioms.

Bertos broliai ir seserys – greiti ir apsuokrūs. Nors Beūsis neturi ūsų, skanėstus suuodžia

per kilometrą. Aštriadantis dėl maisto gali pragriaužti tvirčiausią maišą, dėžę ar ryšulį, prasibrauti net pro medinės trobos grindis. Putliui net nereikia stengtis – jam gardėsiai krenta tiesiai į burną, atrodo – iš dangaus! O Bertai sekasi sunkiau: gal dėl ilgos uodegos, gal dėl jautrios širdies. Ji nedrįsta brautis į žmonių namus, nenori rizikuoti gyvybe grumdama si su stipresniais žvėreliais ar iš silpnesnių atiminėti paskutinio trupinio. Tenkinasi tuo, ką randa atokiose gatvėse ar laukuose. Kartais vienu kitu grūdu pasidalija mama ir tėtis, tačiau tik atlikus maisto po jų pačių pietų ir vakarienės. Taip jau jų šeimoje įprasta: kiekvienas ūgtelėjęs peliukas rūpinasi tik savimi.

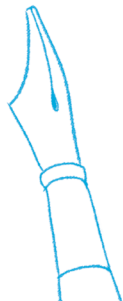
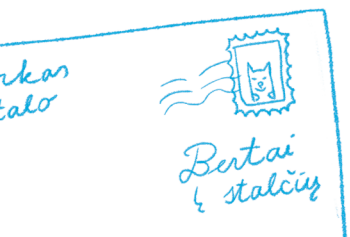
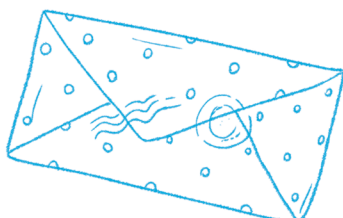
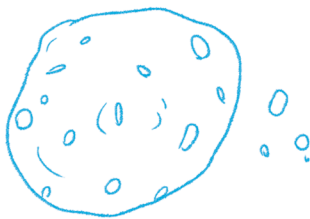
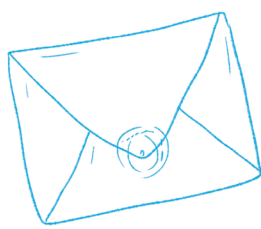
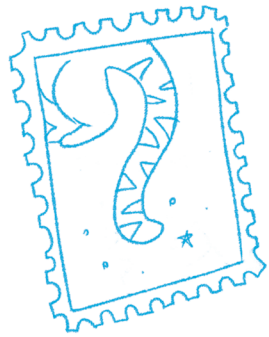
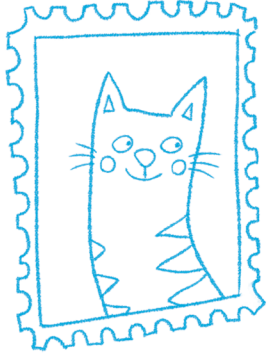
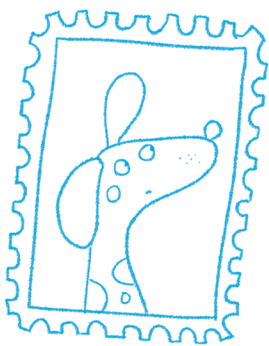
Ilgauodegei patiko turėti didelę šeimą. Mėgo viena ausimi klausytis, apie ką šnekučiuojasi tėvai, o brolių ir sesių pasistumdymai jos neerzino, atvirkščiai, atrodė įprasti

Šioje iliustruotoje knygoje vaikams - jau daugelio pamiltos pelytės Bertos Ilgauodegės gyvenimo istorija, kurioje sužinome, kaip ji iš paprastos graužikės tapo tikrų tikriausia paštininke. Ankstesnėse knygose apie pašto peles („Emilio laiškas“, „Slapta laiškų rašymo agentūra“, „Pašto pelyčių nuotykių Šiaurėje“) Berta - jau suaugusi, išmintinga pelė, kuri drąsiai imasi vis didesnių žygdarbių. Bet vaikams dažnai būna smalsu, kaip pagrindinė veikėja apskritai atsidūrė pašte? Kodėl sugalvojo naktimis dėlioti, rūšiuoti laiškus bei siuntinius? Kodėl jai parūpo žmonės? Kur ir kaip ji gyveno pradžių pradžioje? Šioje istorijoje viskas paaiškėja. Tai nuotykių ir gyvenimiškos išminties kupinas pasakojimas apie viltį, užsispyrimą, nesavanaudišką draugystę ir tai, kaip sunkiose situacijose nenuleisti rankų, judėti į priekį, rasti išeitį.

Rašytoja Ignė Zarambaitė skaitytojų ir literatūros kritikų įvertinta už vaikams skirtas knygas „Emilio laiškas“, „Slapta laiškų rašymo agentūra“, „Pašto pelyčių nuotykių Šiaurėje“, „Elzė ir senojo dvaro paslaptis“, „Stebuklingi senelio batai“, „Skudurinukė“, „Debesėlis“, „Simas ir jo kalavijas“, „Manęs nėra“, „Užkampynė“ bei apysaką paaugliams „Juodavandeniai“. Jau ketvirtąją knygą apie sumanių pašto pelyčių nuotykius, kurią galima skaityti tiek kaip serijos priešistorę, tiek kaip atskirą knygą, jaukais ir šventiškais piešiniais papuošė lietuvių dailininkė Greta Alice.

Redaktorė Giedrė Kmitienė
Korektorė Eglė Devižytė
Maketavo Andra Paplauskaitė
Tiražas 1000 egz.
Išleido leidykla „Nieko rimto“
Dūmų g. 3A, LT-11119 Vilnius
www.niekorimto.lt
Spausdino UAB BALTO print
Utenos g. 41A, LT-08217 Vilnius

Ar jau pažįstate Bertą Ilgauodegę?
Ji – ne šiaip graužikė, o pašto pelė,
kiekvieną naktį dėliojanti, rūšiuojanti
laiškus ir siuntinius. Bet prieš tapdama
paštininke mažoji Berta nucapsėjo gana ilgą kelią, pilną kvapą
gniaužiančių nuotykių...

Kokius pavojus ir sunkumus ji patyrė? Kur išsiblaškiusi sva-
joklė įgavo sumanumo ir drąsos? Kaip mažos pelytės širdyje
prisikaupė tiek daug dėkingumo ir meilės – žmonėms, gyvūnams, viskam, kas ją supa? Ir kodėl ji taip
mėgsta karštą šokoladą?

Atsiverskite knygą ir sužinosite!

*Įsipylusi karšto gėrimo Berta įsitaisė ant palangės.
Užvertusi galvą į dangų svarstė, kas jos laukia ateity.
Gyvens viena ar susiras draugų? Ar dar susidurs su
žmonėmis, ar taip ir liks slapukė? Ar jai pavyks nu-
veikti ką nors reikšmingo?*

Ooo, kad ji būtų žinojusi...

*Skaityk ir kitus
pelyčių
nuotykius!*

www.niekorimto.lt
Užsuk, net jei tu ir ne vaikas

ISBN 978-609-441-974-4

9 786094 419744